

1. Знаходження добре відомих предметів в умовах, що відволікають.
Приклад завдань для індивідуальної і колективної роботи:

- а. скільки предметів зображено на малюнку?
- б. розпізнавання предмета за істотними ознаками контуру;
- в. знаходження однакових предметів зоровим зіставленням їх форми – розташуванням, розміром, кольором. Скільки однакових фігур на двох малюнках?

Закінчуючи спостереження, корисно, щоб діти під керівництвом вихователя з'ясували, що ж нового, незвичного вони відкрили для себе; зробили висновок про те, як саме спостерігали, за якими ознаками; що треба врахувати в майбутніх спостереженнях. Це допоможе їм поступово оволодіти спостереженням, як методом пізнання.

На основі практичних дій у дітей формуються такі розумові операції, як аналіз, синтез, порівняння, узагальнення. Вихователь повинен орієнтуватися в оцінці результатів своєї роботи, насамперед на ці показники, на те, як діти вміють порівнювати, аналізувати, узагальнювати, робити висновки. Рівень оволодіння дітьми розумовими операціями залежить від використання спеціальних методичних прийомів, які дозволяють дітям вправлятися в порівнянні, узагальненні.

Список літератури

1. Козлова С. А., Куликова Т. А. Дошкільна педагогіка – Москва. – 2002. – С. 324
2. Метлина Л.С. Математика в детском саду. Пособие для воспитателя дет. сада.– 2-е изд., перераб. – М.: Просвещение. – 1984. – С. 256
3. Поніманська Т. І. Дошкільна педагогіка. – К. – 2015. – С. 367
4. Щербакова К. Й. Теорія і методика математичного розвитку. – Євр. Університет. – 2015. – С. 206

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ ОСОБИСТОСТІ

*Алієва Р. Р., Шаполова В. В.
м. Харків, Україна*

Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ЯК СКЛАДНИКА ЛІДЕРСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ ОСОБИСТОСТІ

Сучасна інтеграція української вищої школи у європейський освітній простір диктує нові вимоги до професійної майстерності та особистості педагога. Реалії сьогодення вимагають висококваліфікованого і

конкурентоспроможного педагога, в наш час стають затребуваними молоді, професійні, енергійні та ініціативні педагоги-лідери.

Проблема формування педагогічної майстерності висвітлена в працях багатьох українських та світових вчених-класиків, наприклад: Д. Дьюї, О. Залужного, О. Лозинського, А. Макаренка, Т. Пітерса, С. Русової, В. Сухомлинського та ін. Проблему необхідності формування лідерських якостей педагогів в процесі професійної підготовки розглядають такі вчені, як: Н. Белякова, В. Каширін, М. Лукашевич, Н. Мараховська, О. Романовський, Н. Семченко та ін. Але, не зважаючи на достатню кількість досліджень, тема залишається актуальною зважаючи на постійні зміни в сфері освіти.

Аналіз науково-педагогічної літератури свідчить, що поняття «лідер» та «лідерство» являють собою складні структурні утворення. Проведений дефінітивний аналіз став підставою для визначення лідера як соціально-активної особистості з найвищим рівнем довіри у групі, яка максимально впливає на її життєдіяльність, уособлює групові цінності, здатна брати відповідальність за групу та орієнтована на виконання спільних завдань [1].

Від оптимального використання ресурсу індивідуального розвитку лідерських якостей в значній мірі буде залежати кінцевий результат становлення особистості педагога як першокласного фахівця своєї справи, а саме рівень його професіоналізму.

Зязюн І. розглядає педагогічну майстерність, як комплекс властивостей особистості, що забезпечує самоорганізацію високого рівня професійної діяльності на рефлексивній основі, в різних аспектах: як найвищий рівень педагогічної діяльності (характеризує якість результату) та як вияв творчої активності особистості педагога (характеризує психологічний механізм успішної діяльності) [2, с. 25].

На нашу думку, лідерські якості особистості є стрижневим напрямком професійної підготовки педагога.

Проведене дослідження літератури надає нам змогу визначити комплекс принципів, методів, форм роботи, що допомагають педагогам в процесі формування педагогічної майстерності як складника лідерського потенціалу.

Можемо виділити наступні педагогічні умови, які сприяють формуванню професійної майстерності: стимулювання розвитку внутрішньої мотивації до підвищення професійної майстерності; поетапне засвоєння професійних знань і формування у них відповідних умінь і навичок; збагачення змісту практичної підготовки фахівця; створення сприятливого соціально-психологічного клімату.

Підчас формування педагогічної майстерності розвиток лідерських якостей педагога відбувається шляхом активного залучення студента до різних форм реалізації навчального процесу.

Розвиток педагогічної майстерності як складника лідерського потенціалу відбувається в ЗВО такими основними методами: викладання

навчальних дисциплін; організації науково-дослідної роботи зі студентами (діяльність наукових гуртків, товариств, клубів, функціонування наукових конференцій, семінарів, керівництво підготовкою студентами курсових і магістерських робіт); керівництво практичним навчанням студентів; здійснення позааудиторної роботи; особистого прикладу.

З метою стимулювання розвитку внутрішньої мотивації до підвищення професійної майстерності пропонуємо використовувати метод проблемних ситуацій. Для поетапного засвоєння професійних знань і формування у майбутніх викладачів відповідних умінь і навичок ефективним буде застосування спеціального комплексу теоретико-практичних завдань. У практичному аспекті пропонуємо в якості ефективного методу використання психологічно-педагогічного тренінгу. Створення сприятливого соціально-психологічного клімату передбачає практичну діяльність, яка спрямована на актуалізацію соціально-значущих цінностей. Ефективно реалізувати це можна за допомогою рольової та ділової гри.

Отже, формування педагогічної майстерності як складника лідерського потенціалу педагога є невід'ємною частиною навчально-виховного процесу сучасного ЗВО. Дієвими шляхами забезпечення цього процесу стають традиційні та інноваційні форми роботи (форуми, семінари, тренінги, гуртки, клуби тощо), що надають змогу практично реалізувати лідерський потенціал, виявити його переваги та недоліки, окреслити шляхи для самовдосконалення.

Список літератури:

1. Волківська Д. А. Сучасний стан розвитку лідерського потенціалу студентського активу університетів України. Вісник Кременчуцького національного університету імені М. Остроградського. – Кременчук: КрНУ. – Випуск 2(97) частина 1. – 2016. – С. 40 – 45
2. Педагогічна майстерність: підручник / І. А. Зязюн, Л. В. Крамущенко, І. Ф. Кривонос та ін. // за ред. І. А. Зязюна. – 3-тє вид., допов. і переробл. – К. : СПД Богданова А. М. – 2008. – С. 376

*Васильєв Д. О., Головченко С. І.
м. Черкаси, Україна*

Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля
НУЦЗ України

СУЧАСНИЙ ОБРАЗ СПРАВЖНЬОГО МОЛОДІЖНОГО ЛІДЕРА В УЯВЛЕННЯХ СТУДЕНТІВ

Основним перспективним та стратегічним ресурсом нашого суспільства є молодь. В Україні на сьогоднішній день проживає 3 млн. 584 тис. громадян віком від 15 до 24 років, що становить 9,6 % її населення.